Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-128
(mr. R.J. Paris, voorzitter, prof. mr. M.L. Hendrikse, mr. J. van der Groen, leden, en mr. L.T.A. van Eck, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 23 januari 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 12 februari 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Bijlage	: Protocol en relevante artikelen uit de AVG

Samenvatting

Het onderwerp van deze klachtprocedures betreft de opname van de persoonsgegevens van Consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie voor een duur van acht jaar. De vragen die ter beantwoording voorliggen zijn of zijn persoonsgegevens in deze interne registers mochten worden opgenomen en zo ja, of de Bank gehouden is de duur van deze registraties te verkorten. De Commissie komt tot de conclusie dat met een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld wordt aangenomen dat Consument betrokken is geweest bij fraude. De persoonsgegevens van Consument mochten daarom door de Bank in de interne registers worden opgenomen. De Commissie acht de registratie voor de duur van acht jaar proportioneel. De klacht is ongegrond.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier van 14 januari 2019 met bijlagen;
- het verweerschrift van de Bank van 3 mei 2019 met bijlagen;
- de reactie van Consument na de zitting van 8 oktober, 2 en 12 december 2019 en de reactie daarop van de Bank van 20 november en 13 december 2019.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 september 2019 en zijn aldaar verschenen.

Bij brieven van 27 januari 2020 zijn partijen geïnformeerd over het uitbreiden van de behandelde geschillencommissie naar drie leden. Naast mr. R.J. Paris, zullen ook prof. mr. M.L. Hendrikse en mr. J. van der Groen de klacht van Consument beoordelen. Partijen hebben aangegeven geen bezwaar te hebben tegen de nieuwe samenstelling van de geschillencommissie.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument hield sinds 2005 een betaalrekening bij de Bank aan. Aan de betaalrekening is een bankpas met bijbehorende pincode gekoppeld. Consument maakte gebruik van internetbankieren.

2.2 De opnamelimiet van de betaalpas is op 30 juni 2018 via een app op de mobiele telefoon van Consument verhoogd.

2.3 Op 4 juli 2018 is een klant van Argenta Spaarbank NV uit België slachtoffer geworden van (phishing)fraude. De frauduleus verkregen gelden, ter hoogte van € 4.493,31 zijn vanaf de rekening van het slachtoffer overgeboekt naar de rekening van een Belgische begunstigde. Deze Belgische begunstigde heeft vervolgens op 4 juli 2018 een bedrag van € 2.400,- naar de rekening van consument overgemaakt. Met de betaalpas van Consument en de bijbehorende pincode is kort daarna € 2.300,- bij een betaalautomaat van de betaalrekening opgenomen.

2.4 De Bank heeft de betaalrekening van Consument in juli 2018 geblokkeerd. De persoonsgegevens van Consument zijn op 4 juli 2018 voor een periode van acht jaar opgenomen in het Interne Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie.

2.5 Op 12 juli 2018 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen partijen. Consument heeft tijdens dit gesprek verklaard zijn betaalpas met pincode aan een vriend "[naam]" te hebben geleend. Tijdens de mondelinge behandeling heeft Consument aangegeven deze verklaring te hebben verzonnen.

2.6 Bij brief van 5 november 2018 heeft de Bank aan Consument bericht dat de bankrelatie per 5 december 2018 wordt beëindigd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat zijn persoonsgegevens uit het Interne Verwijzingsregister (hierna: IVR), het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (hierna: EVR) worden verwijderd.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De persoonsgegevens van Consument zijn ten onrechte opgenomen in de interne en externe registers. De mobiele telefoon en de betaalpas van Consument zijn tijdens het uitgaan gestolen en een dag later (bij zijn sportschool) teruggebracht. Hij heeft geen beveiligingscodes aan derden gegeven. Door de registratie kan hij geen betaalrekening bij een andere bank openen.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Het onderwerp van deze klachtprocedures betreft de opname van de persoonsgegevens van Consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie voor een duur van acht jaar. De vragen die ter beantwoording voorliggen zijn of zijn persoonsgegevens in deze interne registers mochten worden opgenomen en zo ja, of de Bank gehouden is de duur van deze registraties te verkorten.

4.2 Deze beoordeling beperkt zich tot de opname van de persoonsgegevens van Consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Hoewel Consument tevens klaagt over de opname van zijn persoonsgegevens in het Externe Verwijzingsregister en het Incidenten-register, gaat de Commissie ervan uit dat de Bank geen rol heeft gespeeld bij deze registraties. Op basis van hetgeen de Bank naar voren heeft gebracht (bij brieven van 20 november en 13 december 2019) is door de Bank voldoende aannemelijk gemaakt dat de persoonsgegevens van Consument door de Bank enkel zijn opgenomen in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. De Bank heeft in haar brief van 13 december 2019 immers een afschrift uit haar administratie overgelegd waaruit niet alleen blijkt dat de persoonsgegevens van Consument (familienaam, voorletters, geboortedatum, geslacht en adres) door de Bank enkel zijn opgenomen in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie, maar ook dat deze *niet* zijn opgenomen in het EVR. Consument blijft zich echter (ondanks de door de Bank overgelegde stukken) op het standpunt stellen dat zijn persoonsgegevens *wel* in het Externe Verwijzingsregister en het Incidentenregister zijn opgenomen. De vraag of sprake is van een dergelijke registratie en door welke financiële instelling die registratie heeft plaatsgevonden, dient om voorliggende redenen echter niet door de Bank te worden beantwoord en maakt om die reden geen onderdeel uit van deze klachtprocedure.

4.3 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument ook is bedoeld de vordering tot verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

Juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

4.4 De persoonsgegevens van Consument zijn op 4 juli 2018 opgenomen in het IVR. Dit registratiemoment ligt na de inwerkingtreding van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) op 25 mei 2018. Het toetsingskader voor de verwerking van persoonsgegevens wordt daardoor bepaald door de AVG en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG).

4.5 In de onderhavige zaak staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument immers in het IVR geregistreerd in verband met beweerdelijke betrokkenheid van Consument bij bovengenoemde fraude.

4.6 Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG is de verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens rechtmatig indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval de Bank), behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval Consument) zwaarder wegen dan die belangen. Bovendien mogen persoonsgegevens van *strafrechtelijke* aard volgens artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens *ten eigen behoeve* verwerkt *ter bescherming van zijn belangen*, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd (zie Geschillencommissie Kifid 2019-1076).

4.7 Volgens de Hoge Raad geldt bovendien als uitgangspunt voor de verwerking van *strafrechtelijke* persoonsgegevens dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een *zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld* opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 onder 4.4). Dat het gedrag in voldoende mate moet vaststaan vloeit niet voort uit de aard van het register, maar uit de *strafrechtelijke* aard van de geregistreerde persoonsgegevens (zie Gerechtshof Den Haag 15 december 2015, ECLI:GHDHA:2015:3815 onder 8.2 en Geschillencommissie Kifid 2016-061).

Mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie?

4.8 Bij de beantwoording van de vraag of de persoonsgegevens van Consument door de Bank in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie mochten worden geregistreerd stelt de Commissie vast dat op 4 juli 2018 een door phishing (een vorm van oplichting in de zin van art 326 Sr, en daarmede fraude) verkregen bedrag van € 2.400,- is overgeboekt naar de betaalrekening van Consument en dit bedrag grotendeels (€ 2.300,-) direct daarna met de betaalpas van Consument én door het correct invoeren van bijbehorende pincode is opgenomen van die betaalrekening. Deze gang van zaken komt overeen met het gedragspatroon bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. De betaalrekening van Consument is immers (tegen een beloning van € 100,-) gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van fraude op te laten storten, waarna, met de bijbehorende betaalpas en door het intoetsen van de juiste pincode, het frauduleus verkregen geld door een derde van de betaalrekening is opgenomen bij een geld-automaat. Deze fraude kan alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met de betaalpas die niet geblokkeerd is. Zowel de betaalpas als de pincode moet beschikbaar zijn (gesteld) en de opnamelimiet moet toereikend zijn voor de opnames.

4.9 Consument verklaart weliswaar niet betrokken te zijn geweest bij de frauduleuze storting- en opnametransacties, maar de Commissie acht de daaraan ten grondslag liggende argumenten niet overtuigend. Allereerst geeft Consument geen enkele verklaring voor het uitvoeren van de geslaagde opnametransactie. Over de vraag hoe en wanneer de derde de beschikking heeft kunnen krijgen over de betaalpas en de pincode heeft Consument enkel verklaard dat zijn telefoon met betaalpas tijdens het uitgaan is gestolen. Het is de Commissie niet ontgaan dat door Consument geen enkel detail over de door hem gestelde toedracht is gegeven, zoals exacte tijden en data, de naam van de sportschool en wie de bezittingen voor hem in ontvangt zou hebben genomen.

Ten tweede acht de Commissie het opvallend dat Consument geen melding heeft gemaakt van de diefstal van zijn betaalpas bij de Bank. Pas als zijn betaalrekening is geblokkeerd, neemt Consument contact op met de Bank. Verder is van belang dat Consument eerst heeft verklaard zijn betaalpas en pincode aan "[naam]" te hebben uitgeleend en later op die verklaring is teruggekomen. Ter zitting heeft Consument verklaard dat hij het verhaal over "[naam]" heeft verzonnen. Ten vierde is het retourneren van de betaalpas aan Consument (via diens sportschool) niet in lijn met het gebruikelijke patroon van misbruik van een betaalrekening. Een onbekende derde heeft immers geen enkel belang om de betaalpas, na de opnametransactie, aan een rekeninghouder terug te geven. Sterker nog, dit zou hem juist als fraudeur kunnen ontmaskeren.

4.10 De Commissie komt op basis van voorgaande overwegingen tot de conclusie dat met een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld wordt aangenomen dat Consument betrokken is geweest bij de fraude. De persoonsgegevens van Consument mochten door de Bank in de interne registers worden opgenomen.

Is de duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het IVR en Gebeurtenissenadministratie proportioneel?

4.11 De Bank dient (op grond van artikel 6 lid 1 sub f AVG) bij de registratie van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in die registers zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. Consument zal als degene die verwijdering van de registratie wenst moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

4.12 De Bank heeft aangevoerd dat het belang van de registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Consument heeft slechts aangevoerd dat de interne registratie wellicht in de toekomst nadelige effecten kan hebben én gelet op zijn leeftijd niet proportioneel is. Het argument van Consument dat hij door de registratie geen betaalrekening elders kan openen ziet niet op de interne registratie en wordt daarom hier niet meegenomen in de beoordeling. Alleen een externe registratie kan door een andere bank worden ingezien.

4.13 De Commissie begrijpt dat de interne registratie nadelige gevolgen heeft dan wel kan hebben voor Consument. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank echter groot belang bij het opnemen van de gegevens van Consument in de registers. Door te fungeren als geldezel heeft Consument eraan bijgedragen dat met behulp van zijn betaalrekening bij de Bank een derde kon worden opgelicht.

Het belang van de Bank bij registratie van de persoonsgegevens van Consument weegt naar het oordeel van de Commissie zwaarder dan het belang van Consument bij het niet registeren van de persoonsgegevens. Daarbij zijn de Commissie geen verlichtende omstandigheden gebleken. Gelet op het ontbreken van een toereikende onderbouwing van Consument van zijn belang, het ontbreken van inzicht in zijn handelwijze en de ernst van het aan Consument te verwijten handelen, acht de Commissie de registratie voor de duur van acht jaar proportioneel. De Commissie neemt daarbij in aanmerking dat de gevolgen van vermelding in het IVR beperkt zijn, omdat zij uitsluitend werkt binnen de organisatie van de desbetreffende financiële instelling en deze Consument niet belet een relatie aan te gaan met andere financiële instellingen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
(…)
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*